

22.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 grudnia 1928 r.

o ponownem przedłużeniu terminu przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 i 1920.

Art. 1. Zgłoszenia do konwersji asygnat i obligacji pożyczek państwowych, względnie świadectw tymczasowych, przeliczanych na zasadach ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918—1920 (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560), mogą być składane do wyższego przerachowania do dnia 31 grudnia 1929 r.

Art. 2. Minister Skarbu jest upoważniony do podwyższenia wysokości emisji 5 %-owej pożyczki konwersyjnej z r. 1924, ustalonej art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. w sprawie podwyższenia wysokości emisji 5 %-owej pożyczki konwersyjnej z roku 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212) do sumy, jaka okaże się konieczną w związku z konwersją, przewidzianą w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5 %-owej pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 96, poz. 561).

Plan umorzenia powyższej emisji ustalać będzie Minister Skarbu drogą rozporządzeń przy zastosowaniu zasad, przewidzianych w art. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 212).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

23.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 grudnia 1928 r.

o zmianie niektórych przepisów ustawy w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogrodzkim, poleskim, wołyńskim, okręgu administracyjnym wileńskim oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 63, poz. 617).

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogrodzkim, poleskim, wołyńskim, okręgu administracyjnym wileńskim oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 617) wprowadza się zmiany i uzupełnienia, przewidziane w art. 2 do art. 16 niniejszej ustawy.

Art. 2. W art. 1 powołanej wyżej ustawy ustęp pierwszy do punktu a) otrzymuje brzmienie następujące: „Z mocy ustawy niniejszej mogą nabyć na własność użytkowane przez siebie w dniu zgłoszenia podania, przewidzianego w art. 8 niniejszej ustawy, grunty wraz ze znajdującymi się na nich zabudowaniami poza obrębem miast i miasteczek w granicach ich z roku 1914, zaś dla miasta Wilna w granicach obecnych, w województwach nowogrodzkim, poleskim, wileńskim, wołyńskim oraz powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego — bez względu na to, czy grunty te stanowią własność państwową, komunalną, czy też prywatną.”

W punkcie a) skreśla się wyrazy końcowe: „a grunty te i obecnie posiadają”.

Punkt c) zostaje oznaczony jako punkt d). W końcu tego punktu dodaje się wyrazy: „Jeżeli grunty były dzierżawione wspólnie przez kilka osób, to oznaczone wyżej normy dotyczą nie wszystkich współdzierżawców łącznie, lecz każdego z nich z osobna.”

Dodaje się nowy punkt: „c) użytkownicy, jeżeli oni sami, lub też ci, od których prawa nabyli, niezależnie od ich przynależności stanowej gruntów nadziałowych przy uwłaszczeniu włościan nie otrzymali, żadnej nieruchomości ziemskiej na własność nie posiadali, a użytkowali dane grunty w granicach norm obszaru, określonego w p. d), w b. gub. mińskiej przed 1864 r., w b. gub. wileńskiej i grodzieńskiej przed 4 czerwca st. 1882 r., w b. gub. wołyńskiej przed 23 marca st. 1888 r.”

W ustępie końcowym wyraz: „przestrzeni” zastępuje się przez wyraz: „powierzchni”.

Art. 3. Art. 4 powołanej wyżej ustawy otrzymuje brzmienie:

„Za długoletnich dzierżawców w rozumieniu ustawy niniejszej będą uznani: